

SAILING.HU Az Internetes Vitorlás Magazin

VAD EZ A JÓZSI

Külföld, 2010. november 5. (20:12)

A Rolex Middle Sea Race az egyik olyan a világon, amit egyszer végig kell csinálni. Ilyen a Rolex Fastnet, a Sydney-Hobart és a Newport-Bermuda versenyek

A Royal Malta Yacht Club és az Ocean Racing Club a társszervezője a versenynek, melyet 2010-ben 31. alkalommal rendeznek meg. Az első verseny 1968-ban volt, de 1984-1995 között 11 évig nem rendezték meg. A résztvevők száma 25-30 között volt, de mostanra a mezőny felduzzadt, 78 hajót számlált, köszönhetően az új szervezőbizottságnak. Ők állították a verseny mögé a világhírű Rolex céget, mely együttműködés mindkét fél számára kölcsönösen előnyös.

A verseny az egyik legnagyobb kihívás a vitorlázók számára, mivel elég gyakoriak az időjárás változások. A körülmények folyamatosan változnak, ezért gyorsan kell alkalmazkodni. A világ legszebb versenypályája, a bójákat szigetek jelentik a verseny során. A verseny Máltáról rajtol, megkerüli Szicíliát, majd pár sziget érintésével tér vissza Máltára. A pálya légvonalban 606 tengeri mérföld, és az óramutató irányával ellentétes a haladási iránya.

Az előzetes nevezések alapján az ex Alfa Romeo, azaz az Esimit Europa 2 a 100 lábas most Szlovén tulajdonú maxi volt az abszolút verseny esélyese. A szintén 100 láb hosszú ICAP Leopard és az Alegre volt várható a dobogóra, de titkon azt reméltük, hogy a hazánk színeiben versenyző Wild Joe Sailing Team is a dobogóra állhat majd.

A versenyt végül sima versenyzéssel nyerte az Esimit Europa 2, Igor Simcic kormányzásával, idejük 2 nap 6 óra 5 perc volt. A Bruce Farr tervezte ICAP Leopard érkezett ezüstös pozícióban, az ő idejük 2 nap 10 óra 22 perc. Harmadik helyen jött be az Angol Alegre, mely egy Mills 68-as hajó, idejük 2 nap 20 óra 24 perc. Elég nagy különbség volt az első három hajó között. Negyedik helyen jött az E1, mely egy VOR 70-es hajó, Orosz tulajdonban, osztrák vitorlaszámmal, idejük pedig 3 nap 55 perc. A mi fiaink 3 nap 2 óra 59 perces idővel az abszolút lista 5. helyén érték célba, mely hatalmas siker egy ilyen kis nemzet számára. Az alábbiakban Józsa Márton skipper saját szemszögéből mesél a versenyről:

„A csapat bő egy héttel indult el a „delivery” vitorlázás keretében a horvátországi Kremik kikötőjéből Máltára. Az út egészen sima volt Szicília utánig, ahol egy 45-50 csomós vihar megtépázta a szállításra való vitorlákat. Miután rendeztük a sorokat, egy szál viharfokkal (10m2) 55-60 csomós szélben 17 csomó körüli biztonságos vágatással érkeztünk meg Máltára, a Grand Harbourba, a hajók kikötőhelyére. A szállítás kipihenése után csütörtökre edzés volt tervben, péntekre pihenés a szombati rajt előtt. Az új offshore nagyvitorlát csütörtökön akartuk kipróbálni, de leszakadt a nagyvitorla felhúzó, így ugrott a pénteki pihenőnap.

A legénység két felé lett osztva, és 4 óránkénti váltásokkal látták el a feladatukat. A rajt délelőtt 11-kor volt az kikötőben, mi a negyedik csoportban, a leggyorsabbak között rajtoltunk. Az egyik legjobb rajt a mienk volt, tartottuk az Esimit Europa 2-t. A kikötő szájánál ment el az Alegre, ami gyors volt hozzánk képest. Az első bójáig rövid kreuz, majd 2-3 mérföldes raum a közönség kedvéért a parttal párhuzamosan, ezután nekivágtunk a 606 mérföldnek. A két nagy Maxi (EE2, ICAP Leopard) és Alegre mögött a csoport negyedik helyen kezdtük az első hosszabb szakaszt. A szél DK-i, 10 csomó körül fúj. A gyorsabb hajók nyugatra ejtettek, mi vonalban mentünk, ami nekik kedvezett, mivel a gyengülő szélben élesen fel tudtak kapaszkodni sebességgel. Egészen a Messinai szorosig ilyen szél volt, majd déliesedett. A szoros előtt gyengült a szél, de az áramlás még a kedvező irányból folyt nekünk. A szorosban erősödött a szél, az E1 Vor 70-es előtt abszolút 4. helyen mentünk át rajta. Kilépve a szorosból a szél erősödött 25-27 csomó körüli, amit mi a gyenge szeles gennakerrel kaptunk el. Leszereltük, és Jibtopot húztunk, ami hiba volt részünkről. A többiek beleejtettek gennakerrel, és ezzel elment az E1 és a két TP 52-es a Lucky és a Pace. A szél D-DK-i volt, a Strombolinál szélszűk zóna várt minket. A TP-k közel mentek, ami úgy nézett ki, hogy hiba, de végül ők kapták meg előbb a szélváltót, és eltávolodtak. Ez olyan volt, mint a Kékszalagon a Keszthelyi öböl, idegőrlő.

Innen gyenge szeles gennakeres menet volt Szicília nyugati csücske felé, a parthoz közeledve megint elállt. Átfordult nyugatira, és erősödött 15 csomóra, így kb. 30 mérföld kreuz következett. Itt kerültünk össze végleg a Luckyval, és nem engedték el egymás kezét a célig. A csücsök után félszeles vágatás a 10-15 csomós szélben Pantelleria felé. A Lucky végig látótávolságban volt, ami teljes erőbedobásra készítette mindkét csapatot. Erős zivatarok jöttek-mentek, a Lucky jól taktikázott a félszélben, a vonalnál feljebb kapaszkodott. Ezzel, bár lassabb volt, tudta tartani velünk a lépést. Taktikusa az America's Cup-ot is megjárt Jan Moore talán jobb pontosabb előrejelzéseket kapott. A zivatarokban a szél 27-30 csomóra erősödött, és erősen villámlott, erre az éjszakai sötét még ráerősített. Lampedusáig ÉNY-i szélben gennakereltünk a sötétben. Az egyik leszedésnél a vizes gennaker elszakadt, ezért másikat kellett húzni helyette. Egy élesebb menetre való gennakert húztunk a gyengülő szélben, de közben kialakuló szembe hullámszél miatt egyszerűen kettészakadt. Lampedusánál 5 csomóra gyengült a szél, utána 15 csomós nyugati félszélben vettük Málta felé az irányt. A Luckyval folyamatosan csatázva haladtunk, tartottuk előnyünket. Málta és Gozo sziget között a szél leállt, fél mérföld előnyünk volt előttük. A szél a túlsó oldalon ÉNY-ra váltott, gennekerrel közeledtünk az öböl felé. Az öbölben levettük a gennakert, és génuával futottunk be a Royal Malta Yacht Club előtt levő célba.

A Lucky skipperre odajött gratulálni a parton, megbeszéltük, hogy hasznos volt mindkét csapat számára, hogy ilyen közelharcot vívtunk a verseny nagy részén, mivel ez nem szokványos dolog. Ezen a versenyen segítségünkre volt az ausztrál Brett Perry, aki óriási rutinnal és profizmussal végig 100%-on pörgette a csapatot. A Wild Joe az összesített lista 5. helye mellett csoportjában a 4. helyet szerezte meg, az első három sorrendje a Class 1-ben a következő lett: 1. Esimit Europa 2, 2. Alegre, 3. ICAP Leopard.

"

A Wild Joe legénysége:

Józsa Márton (skipper, kormányos/traveller), Palatinus Tibor (váltásparancsnok, kormányos/ traveller), Kelemen Tamás (kormányos/traveller), Goszleth Marcell (kormányos/traveller), D'Albini András (navigátor), Bret Perry (main-trimmer, taktikus), Vigh András (main-trimmer), Aklan András (trimmer), Adorján Csaba (trimmer), Király Csaba (grind/pit), Galgóczi Tamás (grind/pit), Pál István (grind), Magyar-Kossa Zsolt (mast/mid-bow), Németh Áron (bow), Lukács Csaba (bow/mast).